

بالاخره فرهنگ سازمانی اشاره کرد، که هریک از سه دسته عوامل یادشده خود تحت تاثیر محیط خارجی اثرگذار بوده و در این نقابل، نقشی اساسی در تعیین نوع رفتار مدیریت ایفا می‌کنند. در ادامه به تشریح هریک از عوامل اصلی تعیین‌کننده رفتار مدیریت و اجزای اساسی تشکیل دهنده آنها می‌پردازم.

ویژگیهای فردی

افراد هم‌زمان با ورود به سازمان و به طور کلی دنیای کار، مجموعه‌ای از تمایلات، ارزشها، توانایها و قابلیت‌های خوبیش را نیز بدان منتقل می‌کنند. این ویژگیها و خصائص به عنوان مشخصه‌های پارز رفتاری افراد در تعیین نوع رفتار مدیریتی آنها بسیار موثر است. از جمله مهم‌ترین ویژگیهای فردی که در تعیین اخلاقی یا غیراخلاقی بودن رفتار مدیر، نقش اساسی را ایفا می‌کنند عبارتند از:

- ۱ - ارزش‌های فردی: شامل باورها و اعتقاداتی است که به عنوان الزامات اولیه و پایه‌ای تعیین می‌کند که چه کاری (یا رفتاری) درست و چه کاری نادرست است.
- ۲ - خودشناسی: هر فردی در پی کسب کمال به خودبیانی و خودشناسی می‌پردازد تا بدین طریق بتواند ضمن شکوفاتر کردن استعدادهای درونی خود، جهان هستی و خالق یکتای آنرا بهتر شناخته و تسبیح گری او باشد.
- ۳ - خودکنترلی: صفتی شخصیتی است که بیانگر میزان اعمال کنترل بر رفتار و نحوه ارزیابی و اصلاح آن از جانب فرد می‌باشد.

ساختار سازمانی

با پذیرفتن این واقعیت که هر فردی با ورود به سازمان، طرح و ساخت آن را می‌پذیرد، رفتارش به عنوان یک مدیر تحت تاثیر متغیرهایی قرار می‌گیرد که از ساختار سازمانی نشأت گرفته جزوی از آن محسوب می‌شود. در این شرایط، میان رفتار فردی و رفتار شغلی و سازمانی مدیر، تقابلی صورت می‌پذیرد که حاصل تاثیر یک سلسله عوامل متغیرهای است که از جمله موتوریین آنها می‌رسد، موارد ذیل اشاره کرد که بیش از سایر متغیرها بر میزان اخلاقی یا غیراخلاقی بودن رفتار مدیر تاثیر دارند:

- ۱ - قوانین و مقررات رسمی: این قوانین به اشکال مختلف همچون ضوابط مکتوب، شرح شغل و شرایط احراز شغل ابهام موجود در زمینه نحوه

اخلاق مدیریت

ترجمه و تالیف: جعفر مسی‌زاده

عضویت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد جنوب

تمیز میان آنها را به نمایش می‌گذارد. به منظور تبیین اهمیت اخلاق در مدیریت و نقش بسیار حساس آن در اداره امور بایستی به این نکته اشاره کرد که: بسیارند افرادی که به لحاظ داشتن علم و تجربه (دانش و مهارت) مناسب احراز پست بر مستویت مدیریت می‌باشند اما به لحاظ اخلاقی نبودن رفتارشان قادر به اداره امور و هدایت نیروی انسانی تحت نظرآتشان نبوده و گرفتار مصائب و مشکلاتی شده و در مسیر حرکت خود با ناملایمات و ناکامی‌هایی مواجه می‌شوند.

Riftar Ahalati
تعیین اینکه چه رفتاری از جانب مدیر اخلاقی است و چه رفتاری غیراخلاقی؟ و اینکه آیا مدیر، در حال حاضر دارای اخلاقی شایسته و مناسب با شغل و سازمانش می‌باشد یا خیر؟ خود حاصل تعامل پیچیده یک سلسله عوامل و عناصر اصلی و فرعی است که از جمله عوامل اصلی می‌توان به ویژگیها و خصائص فردی، متغیرهای متعدد طرح و ساخت سازمانی و

● مدیریت و رهبری تنها با آگاهی‌های عمومی و تخصصی و نیز کسب مهارت‌ها و تجارب عملی به سامان نمی‌رسد، عامل معلم مهم دیگری که در این میان نقش آفرینی می‌کند، اخلاق است.

● با برقراری سیستم مطلوب پاداش و تنبیه می‌توان معیاری برای اخلاقی بودن رفتار مدیران تعیین کرد.

تکیه زدن بر مستند مدیریت و رهبری یک نظام (در هر حد و اندازه‌ای که باشد) و یافتن توفیق در انجام وظائف و مسئولیت‌های آن مستلزم داشتن سه قابلیت است: دانش یا تخصص - مهارت یا تجربه و اخلاق دانش یا تخصص: مدیریت موفق و موثر را به کسب اطلاعات، آگاهیها و معلومات نیاز دارد و با انتکاء به آنها قادر خواهد بود تا با برقراری انسجام و هماهنگی میان نیروی انسانی تحت نظرآتش آنها را به سوی اهداف عالیه سازمانی رهنمایی سازد. در غیر این صورت مدیر، قادر به اداره مطلوب امور، بهره‌گیری درست از منابع و امکانات و هدایت مجموعه و درنهایت کنترل آن نخواهد بود که در چنین شرایطی انحراف سازمانی از مسیر واقعی اش حتمی است. مهارت یا تجربه: مدیر بایستی در کنار کسب علم و دانش لازم و تقویت آن از طریق آموزش و پرورش، انواع مهارت‌های مدیریتی (ادراکی، انسانی، فنی) را برحسب نیاز سطح سازمانی اش کسب کند. در این زمینه تبحر بیشتر در اثر تمرین، تکرار و تقویت آموخته و تجارب حاصل می‌شود. بدین لحاظ است که اندیشه‌مندان مدیریت آنرا نهایت یک علم ندانسته و هنر تشكیل بخشیدن امور و برقراری روابط سالم و سازنده را بدان افزوده‌اند.

اخلاق یا تربیت: مدیریت و رهبری تنها با آگاهی‌های عمومی و تخصصی و نیز کسب مهارت‌ها و تجارب عملی به سامان نمی‌رسد، عامل مهم دیگری که در این میان نقش آفرینی می‌کند «اخلاق» است.

منظور از اخلاق، «اصول و موازینی است که رفتار و فعل درست و مناسب را تعریف کرده، آنرا از فعل نادرست جدا می‌کند و به این شکل نقطه

تعیین اخلاقی یا غیراخلاقی بودن یک رفتار را از میان می برند.

۲ - قدرت و اختیار: افراد همواره می خواهند بدانند در شغل محوله شان چه میزان اختیار به آنها تفویض شده و در مقابل آن تا چه حدودی دارای قدرت و نفوذ می باشند، ضمناً به چه نحوی و درچه مسیری می توانند از این اختیارات بهره برداری کنند.

۳ - سیستم ارزیابی: نوع و نحوه ارزیابی و معیاری که برایه آن مدیر را می سنجند و به مقایسه آن با سایرین می پردازنند بر نوع و نحوه رفتار مدیر تاثیر بسزائی گذارد، عامل تقویت کننده رفتار شایسته و تضمیف کننده رفتار ناشایست می باشد.

۴ - پاداش و جوایز: پاداش، رابطه مستقیمی با تثبیت رفتار و استمرار آن و تنبیه، رابطه مستقیمی با سرکوب رفتار دارد. بنابراین با برقراری سیستم مطلوب پاداش و تنبیه می توان معیاری برای اخلاقی بودن رفتار مدیران تعیین کرد و مسیر درست رفتار اخلاقی را به آنها نشان داد. بدین شکل که پس از تدوین ضوابط اخلاقی به کسانی که بیش از سایرین بدانها معتقد بوده و اثرا رعایت کنند جوایزی تعلق گیرد تا آن نوع رفتار، نهادی شود.

۵ - فشارهای شغلی و سازمانی: تحقیقات نشان می دهد که وجود «استرس» یا همان فشار روانی در سازمان یکی از عوامل موثر بر نوع رفتار و اخلاقی بودن ذی تأثیر خارج سازمانی از سه لایه تشکیل می شود:

۱ - زیرین: شامل مفاهیم زیربنائی و اعتقادات اساسی

۲ - میانی: شامل ارزشها، هنجارها، باورها و نگرشاهی مشترک

۳ - فوقانی: شامل علائم و نمادها و الگوهای رفتاری که قالب رفتاری مدیر را می سازد و ضابطه مطلوب را از نامطلوب ندارد.

۶ - ارتباطات: تحقیقات صورت پذیرفته در این زمینه بیانگر این است که نوع رابطه مدیر با

اخلاقی بودن رفتار او را ارائه می دهد.
مدیران هنگام انجام وظایف و ماموریت‌های سازمانی و اتخاذ تصمیمات مختلف بایستی مقبولیت و پذیرش آنها را از سوی نظام ارزشی جامعه سنجیده و مورد لحاظ قرار دهند. از آنجایی که فرهنگ هر سازمانی نشأت گرفته از نظام ارزشی جامعه آن است توجه به آن حائز اهمیت فراوانی است و به منظور تعیین اخلاقی یا غیراخلاقی بودن رفتار مدیر بایستی به دو نکته توجه کرد:

۱ - ماهیت فرهنگ و اینکه فرهنگ سازمانی دارای چه ویژگی‌های بارزی است.

۲ - قدرت فرهنگ به اینکه فرهنگ سازمانی تا چه میزان مورد تأیید اعضاء بوده و اعضاء تا چه میزان در تدوین آن سهیم بوده‌اند بستگی دارد.

۱ - ماهیت فرهنگ: هر فرهنگی دارای مفاهیم بنیانی است که ویژگی خاص آن فرهنگ محسوب می شود و هر سازمانی به لحاظ داشتن فرهنگ خاص خود دارای مشخصه‌های ویژه‌ای است. البته در این زمینه اعتقاد بر این است که فرهنگی که استانداردهای عالی اخلاقی را به نمایش می گذارد یعنی رفتار مناسب با آن اخلاقی، و در غیر این صورت غیراخلاقی محسوب می شود دارای چنین ویژگی‌های است:

«آزادی عمل و استقلال فردی - انسجام و تعاون میان اعضاء - حمایت مدیریت رده بالا و ذی تأثیر خارج سازمانی - ساختار کنترل مبتنی بر خود کنترلی منطقی - وضوح اهداف و استراتژیها - سیستم پاداش مبتنی بر لیاقت و شایستگی - مشوق نوآوری و خلاقیت - مبتنی بر نگرش سیستمی - الگوی ارتباطات همه‌جانبه - ریسک‌پذیری - تعارض پذیری - همسو با نظام ارزشی جامعه - مسئولیت پذیری و

زیرستان، همکاران و بالادستان و حتی افراد خارج از سازمان بر نوع رفتار او و پستنده یا ناپستنده آن تاثیر می گذارد.

وجود روابط سالم و سازنده میان اعضای سازمان و مدیریت نه تنها به مدیر در انجام بهینه وظائف و مسئولیتها یاری می رساند بلکه او را به سمت اخلاقی رفتار کردن در محیط داخل و خارج سازمان هدایت می کند.

فرهنگ سازمانی

هر فرد دارای شخصیتی ویژه و منحصر به فرد است که او را از سایر افراد جامعه متمایز می سازد، سازمان نیز دارای شخصیتی ویژه است که آنرا فرهنگ سازمانی گویند.

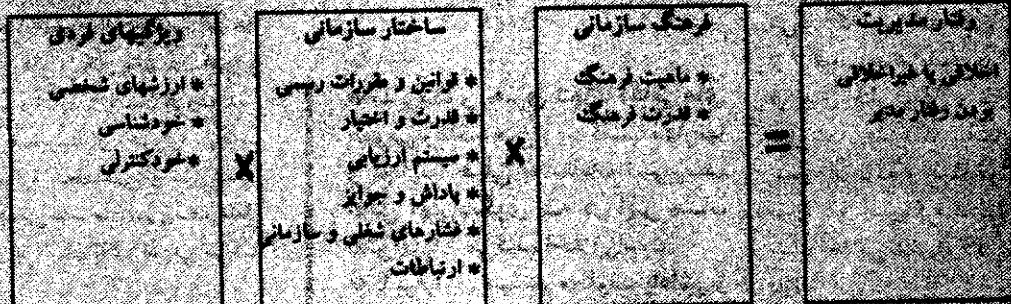
فرهنگ هر سازمانی از سه لایه تشکیل می شود:

۱ - زیرین: شامل مفاهیم زیربنائی و اعتقادات اساسی

۲ - میانی: شامل ارزشها، هنجارها، باورها و نگرشاهی مشترک

۳ - فوقانی: شامل علائم و نمادها و الگوهای رفتاری که قالب رفتاری مدیر را می سازد و ضابطه

نمودار ۱- تأثیرات اسلامی بر این سه لایه فرهنگ سازمانی

نمودار ۱- تأثیرات اسلامی بر این سه لایه فرهنگ سازمانی

پاسخگو بودن در برابر مسئولیت‌های اجتماعی -
قدرت غیرتمترکز - مشوق کارآفرینی - دارای
حسن شهرت و نیک نامی در کل جامعه».
بطور خلاصه، فرهنگ هر سازمانی به اعضاء
می‌قیلاند که رفتاری در داخل سازمان و حتی
خارج از آن مناسب و شایسته است و چه رفتاری
مناسب و شایسته نیست.

۲- قدرت فرهنگ: همانطور که گفتیم هر سازمانی
دارای فرهنگ خاص خود است اما برخی از آنها
قویتر از سایر فرهنگها است. قدرت فرهنگی
سازمانها را می‌توان بر پایه دو معیار ۱ - تعداد
اعضاء سهیم و متعدد به فرهنگ غالب و ۲ -
میزان تعهد و التزام اعضاء به فرهنگ غالب تعیین
کرد.

در سازمانهایی که در آنها ارزشها و باورهای
کلیدی بطور مشتقانه و قوی حفظ و بصورت
گسترده اشاعه پیدا می‌کند، اعضای متعدد بیشتری
وجود دارد و تعهد اعضاء به آن فرهنگ افزونتر
است، درنتیجه، گرچه تمامی سازمانها دارای
فرهنگ می‌باشند اما به یک اندازه بر نوع و نحوه
رفتار اعضاء بالاخص مدیران تاثیر ندارند.

۰ امروزه یکی از اصول موفقیت شرکتها و به تبع آن مدیریتها، داشتن ارزش‌های اخلاقی در محیط کار و اشاعه آنها است.

ضابطه‌مند نمودن آنها برپایه اخلاقیات
۱۷ - چاپ و توزیع کتب، نشریات یا بروشورهای
اخلاقی حاوی نکات ارزنده اجتماعی و اخلاقی
برای مدیران و کارکنان.

سازمانها با اعمال روشهای فوق تلاش
می‌کنند تا با ضابطه‌مند کردن رفتار و اخلاقی تر
کردن آن، ارزشها و باورهای غالب اجتماعی و
اخلاقی را در محیط کار اشاعه و گسترش دهند.
رفتار اخلاقی چه بصورت مستقیم و چه بصورت
غیرمستقیم به نفع سازمان و شرکت است.

از جمله متأثرانی که با اخلاقی تر کردن رفتار
حاصل سازمان می‌شود می‌توان به «افزایش
انگیزش درونی به کار، رضایت شغلی و سازمانی،
نیکنامی سازمان، جلب مشتریان و ارباب رجوعان
بیشتر، فروش افزونتر و کسب سود بیشتر، جذب
سرمایه و درنهایت رشد و توسعه از یک سو و
کاهش تخلفات و جرائم، آلدگیها، فساد و
رشوه خواری از سوی دیگر اشاره کرد».

تبیین دقیق اصول و موازن اخلاقی، ارزشها
را تعریف و تصمیم‌گیری مبتنی بر آنها را بسیار
سهول و آسان می‌سازد. اما چنانچه توان اصول و
موازن اخلاقی را به دقت و با صراحة روشن و
مشخص کرد، تبیین رفتار درست و نادرست،
شایسته و ناشایست، مطلوب و نامطلوب و
تعیز دادن آنها از بدیگر در هالهای از ابهام فرورفته
و. تصمیم‌گیری به دلیل اطلاعات ناقص،
نقشه‌نظرات مختلف و تداخل و ظایف و
مسئولیتها کاملاً مبنی بر اخلاقیات نخواهد بود.
اخلاقی کردن رفتار را می‌توان در سه مرحله ذیل
به اجرا درآورد:

مدیران و کارکنان
۷ - حسابرسی افعال، رفتار و تصمیمات
اجتماعی و اعمال مکانیزم‌های حفاظتی لازم در
این زمینه

۸ - بازرسی اجتماعی و اخلاقی و ارائه گزارش
تحلیل فعلیت سازمان یا شرکت در عرصه ملی و
بین‌المللی

۹ - تغییر ساختار سازمانی در صورت لزوم و
تدوین ساختاری جدید با توجه به مسئولیت‌های
اخلاقی مدیریت

۱۰ - تغییر در جو سازمانی و گرایشات آن به منظور
انطباق فضای سازمان با تعهدات اخلاقی

۱۱ - تغییر در فرهنگ سازمانی و لحاظ قرار دادن
اخلاقیات در فرهنگ جدید و یا تقویت اخلاقیات

در فرهنگ موجود

۱۲ - تعیین معیاری برای جذب و استخدام
مدیران و کارکنان برپایه ضوابط اخلاقی

۱۳ - تدوین برنامه جامع اجتماعی کردن مدیران
و کارکنان و معنوآسازی آنان با محیط کار

۱۴ - تلاش به منظور نهادی کردن فرهنگ
سازمانی و ارزش‌های اجتماعی و اخلاقی غالب

۱۵ - ارائه پاداش مناسب به رفتار اخلاقی و تبیه
رفتار غیراخلاقی مدیران و کارکنان

۱۶ - تغییر شرح مشاغل و شرایط احراز آنها و

۱ - تعبیین ضوابط اخلاقی منطبق با نظام ارزش
جامعه و تدوین رسمی آن

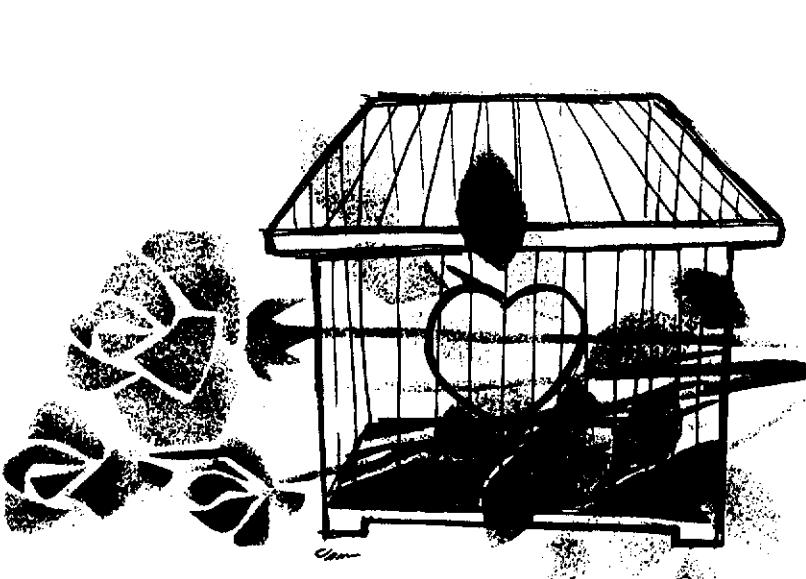
۲ - تدوین دستورالعمل‌های اخلاقی و اعمال
مقررات لازم جهت اخذ تصمیمات درست (از
لحاظ اخلاقی)

۳ - تشکیل کمیته‌های اخلاقی به منظور اشاعه
فرهنگ مناسب اخلاقی بصورت جمیع و گروهی

۴ - ایجاد دفتر رسیدگی به شکایات اخلاقی و
انضباطی

۵ - تشکیل مراکز آموزش اخلاقیات به مددان و
کارکنان

۶ - ارزیابی عملکرد جامع اجتماعی و اخلاقی

مرحله اول: بررسی رفتار گذشته و تعیین نقاط ضعف و قوت آن، به منظور تقویت رفتار اخلاقی و تضعیف رفتار غیراخلاقی که خود شامل سه فعالیت فرعی زیر است:

- ۱ - تعیین ضابطه و معیار اخلاقی
- ۲ - جمع آوری اطلاعات پیرامون رفتار گذشته
- ۳ - مقایسه اطلاعات جمع آوری شده با ضوابط مدون اخلاقی

مرحله دوم: تدوین برنامه جامع اخلاقی و اعمال تغییرات (اصلاحات) لازم در رفتار فردی، گروهی و سازمانی به منظور نهادی کردن اخلاقیات و انطباق رفتار مدیران و کارکنان با فرهنگ سازمان و مرحله سوم: ثبت اصول و موازین اخلاقی و ضابطه متندمودن رفتار جدید برای حال و آینده.

منابع و مأخذ:

- ۱ - والقی، قاسم «اخلاق مدیریت» - ناشر سازمان تبلیغات اسلامی - چاپ اول پائیز ۱۳۷۰
- ۱ - STEPHEN P.ROBBINS "MANAGEMENT" - 3TH EDITION - 1991 - PP.117 - 143
- 2 - KAST AND ROSENZWEIG "ORGANIZATION & MANAGEMENT" - 4TH EDITION 1985 - PP.152 - 177
- 3 - VICTOR AND CULLEN "THE ORGANIZATIONAL BASES OF ETHICAL WORK CLIMATES" - ADMINISTRATIVE SCIENCE QUARTERLY - 1988 - PP. 101 - 125
- 4 - ALAN LOTTEN "ETHICS ON THE JOB" - WALL STREET JOURNAL - JULY 14 - 1986.P.19
- 5 - AMANDA BENNETT "ETHICS CODES SPREAD DESPITE SKEPTICISM" - WALL STREET JOURNAL - JULY 15 - 1988 - P.13

بسیاری از مولفین رشته مدیریت سهم پژوهشی در زمینه سیاست کسب و کار (BUSINESS POLICY) به عهده داشته‌اند. آنچه در پی می‌آید مرور فرشده‌ای از نظرات شش تن از برجسته‌ترین صاحب‌نظران مدیریت استراتژیک است که به معرفی برخی از عقاید مطرح از جنبه نظری یا عملی، می‌پردازد.

ایگور آنسوف (IGOR ANSOFF) پروفسور ایگور آنسوف مولف کتاب کلاسیک استراتژیک جامع CORPORATE STRATEGY در دهه ۱۹۶۰، پدر مطالعات مدیریت استراتژیک و اولین مدرس استراتژی به حساب می‌آید. آنسوف تصمیمات مربوط به یک واحد تجاری یا سیاست کسب و کار را به سه بخش تقسیک کرد (جدول یک):

- (۱) تصمیمات عملیاتی: چگونه کارها را بهتر انجام دهیم
- (۲) تصمیمات اداری: چگونه کارها را پشتیبانی و سازماندهی کنیم
- (۳) تصمیمات استراتژیک: چه کاری را به انجام برسانیم

گرچه جهان از سالهای دهه ۱۹۶۰ تاکنون به

آرای آنسوف

آنسوف کسی بود که اندیشه «افق برنامه‌ریزی» (PLANNING HORIZON) را معرفی کرد: یعنی دیدن مسائل تا آنجائی که بتوان

بدالله مکرمی دارای فوق‌لیسانس مالی است و درحال حاضر دوره دکترای مدیریت را می‌گذراند.

وی که مدرس رشته حسابداری در موسسات آموزش عالی و محقق در زمینه سیستم‌های اطلاعاتی است، صاحب تجارت حرفه‌ای در مشاوره مدیریت نیز می‌باشد.

از نامبرده تاکنون مقالاتی در نشریات کشور منتشر شده است.